

**Oświadczenie złożone
przez senatora Ryszarda Knosale
na 27. posiedzeniu Senatu
w dniu 18 lutego 2009 r.**

Oświadczenie skierowane do ministra infrastruktury Cezarego Grabarczyka

Zagadnienie, na które chciałbym zwrócić uwagę, dotyczy osób niepełnosprawnych, które są posiadaczami tak zwanej karty parkingowej.

Wydawać by się mogło, że obecnie problemy środowiska osób niepełnosprawnych, szczególnie grupy dotkniętej niepełnosprawnością ruchową, są już bardzo dobrze rozpoznane i skutecznie eliminowane. Tymczasem, jak pokazuje praktyka, problemów do rozwiązania jest nadal wiele. Do mojego biura zgłaszają się bowiem osoby niepełnosprawne, które otrzymują mandaty w sytuacji, gdy bez uiszczenia stosownej opłaty zaparkują w strefie płatnego parkowania, ale nie na miejscu przeznaczonym dla osoby niepełnosprawnej.

Analiza obowiązujących uregulowań prawnych pozwala dostrzec genezę opisanego problemu. Strefa płatnego parkowania może zostać ustanowiona na wniosek wójta, burmistrza albo prezydenta miasta uchwałą organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego. Podstawą podjęcia uchwały jest art. 13b ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. Przepis ten reguluje zasady ustalania opłat w strefie, dając jednocześnie radzie możliwość wprowadzenia dla niektórych użytkowników drogi opłaty abonamentowej, zryczałtowanej, albo nawet stawki zerowej. Istotne z punktu widzenia osób niepełnosprawnych jest brzmienie ust. 6 cytowanego artykułu ustawy, który to przepis nakłada na organ właściwy do zarządzania ruchem na drogach obowiązek wyznaczenia w strefie płatnego parkowania miejsc przeznaczonych dla pojazdów osób niepełnosprawnych lub pojazdów przewożących takie osoby.

Innymi słowy, w obowiązującym stanie prawnym możliwe jest podjęcie przez samorząd lokalny uchwały - jak miało to miejsce na przykład w Opolu - która daje podstawę do honorowania karty parkingowej tylko i wyłącznie w przypadku zaparkowania pojazdu w wyznaczonym do tego miejscu. Tymczasem dopuszczenie w ustawie takiego rozwiązania wydaje się oczywistym zaprzeczeniem idei likwidowania barier dla osób niepełnosprawnych. Jest to tym bardziej niezrozumiałe, że przecież deklaracje w zakresie pomocy osobom niepełnosprawnym padały wielokrotnie, zarówno na szczeblu rządowym, jak i samorządowym.

Wydaje się zatem, że należałoby znowelizować przepisy ustawy o drogach publicznych poprzez wprowadzenie zapisu, który zakazywałby wprost pobierania opłat od osób niepełnosprawnych, parkujących w strefie płatnego parkowania, ale poza wyznaczonym dla nich miejscem. Jednocześnie warto rozważyć ustawowe zobligowanie władz samorządowych do wyznaczania większej liczby miejsc parkingowych zarezerwowanych dla osób niepełnosprawnych.

*Z wyrazami szacunku
Ryszard Knosala*